

4. Ali je treba člen 4, točka 6, Direktive 2006/123/ES razlagati tako, da se ta določba uporablja za sklep o soglasju, ki se nanaša na kraj, čas in način izvedbe izkopa v povezavi s položitvijo kablov za javno elektronsko komunikacijsko omrežje, ne da bi bil zadevni organ države članice pristojen za prepoved takih del?
5. (a) Če se člen 13(2) Direktive 2006/123/ES glede na odgovore na navedena vprašanja uporablja v obravnavanem primeru: ali ima ta določba neposredni učinek?
- (b) Če je odgovor na vprašanje 5(a) pritrdilen: ali člen 13(2) Direktive 2006/123/ES pomeni, da se lahko stroški, ki se naložijo, v tem primeru izračunajo na podlagi ocenjenih stroškov za vse postopke v zvezi z vlogami ali na podlagi stroškov vseh vlog, kakršna je obravnavana vloga, ali na podlagi stroškov posameznih vlog?
- (c) Če je odgovor na vprašanje 5(a) pritrdilen: v skladu s katerimi merili je treba posredne in fiksne stroške glede na člen 13(2) Direktive 2006/123/ES pripisati konkretnim vlogam za izdajo dovoljenja?

⁽¹⁾ UL L 376, str. 36.

Tožba, vložena 14. julija 2015 – Evropska komisija/Romunija

(Zadeva C-366/15)

(2015/C 346/05)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Sanfrutos Cano, L. Nicolae, agenta)

Tožena stranka: Romunija

Predlog tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Romunija s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov za uskladitev z določbami Direktive Komisije 2013/28/EU z dne 17. maja 2013 o spremembi Priloge II k Direktivi 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta o izrabljenih vozilih ⁽¹⁾ ali vsekakor, da o njih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 2(1) te direktive;

— Romuniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive v notranji pravni red je potekel 22. avgusta 2013.

⁽¹⁾ UL L 135, str. 14.